

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15, 113/17 и 91/19), у члану 2. тачка 11) речи: „од 1. јула 2021. године” замењују се речима: „од 1. јануара 2022. године”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. тач. 6. и 15. Устава Републике Србије, којим је, између осталог, прописано да Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања појединих привредних и других делатности, монетарни, банкарски и девизни систем, финансирање остваривања права и дужности Републике Србије утврђених Уставом и законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Проблеми које Закон треба да реши, односно циљеви који се законом постижу

Важећим Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, број 119/12, 68/15, 113/17 и 91/19 – у даљем тексту: Закон), и то у члану 2. тачка 11), прописано је да се у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија - Управа за трезор, евидентирају електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, на основу података добијених из система електронских фактура.

Предлогом закона о електронском фактурисању, који се такође налази у процедури за доношење, и то у члану 24. став 2. прописана је обавеза субјекта јавног сектора да прими и чува електронску фактуру издату у складу са овим законом, као и обавеза издавања електронске фактуре другом субјекту јавног сектора, почев од 1. јануара 2022. године.

Имајући у виду различит датум почетка обавезе евидентирања напред наведених електронских фактура, у важећем Закону о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, односно датум почетка обавезе њиховог пријема, чувања и издавања у Предлогу закона о електронском фактурисању, потребно је, у циљу усаглашавања са Предлогом закона о електронском фактурисању, извршити измену Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, на начин предложен у тексту Предлога закона.

Разматрање могућности да се проблеми реше и без доношења закона

Одређивање новог датума, и то 1. јануара 2022. године, односно усаглашавање са Предлогом закона о електронском фактурисању, који се такође налази у процедури, уместо досадашњег 1. јула 2021. године, почев од којег настаје обавеза евидентирања, у централном регистру фактура, електронских фактура издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, на основу података добијених из система електронских фактура, једино је могуће учинити

у форми измене Закона, због чега је доношење Закона о измени Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, начин за постизање наведених решења и поменутих циљева.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА У ЗАКОНУ

Чланом 1. Предлога закона одређује се нови датум, и то 1. јануар 2022. године, уместо досадашњег 1. јула 2021. године, почев од којег настаје обавеза евидентирања, у централном регистру фактура, електронских фактура издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакција између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, на основу података добијених из система електронских фактура.

Чланом 2. уређено је ступање на снагу Закона о измени Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије за 2021. годину.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ВАЖЕЋЕГ АКТА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) комерцијалне трансакције су уговорене трансакције између субјеката јавног сектора и привредних субјеката, између привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, које се односе на испоруку добара, односно пружање услуга уз накнаду, у које се убрајају и грађевински и инвестициони радови, као и комуналне услуге;

2) јавни сектор је део националне економије који обухвата општи ниво државе, у смислу закона којим се уређује буџетски систем, као и јавна предузећа;

3) привредни субјект је привредно друштво и предузетник основан у складу са законом којим се уређују привредна друштва, као и задруга и регистровано пољопривредно газдинство и остала правна лица основана у складу са посебним законом;

4) новчана обавеза је износ уговорене накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга наведен у уговору, фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату, односно у електронској фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату у електронском облику, укључујући директне трошкове набавке;

5) фактура, у смислу овог закона, је документ којим се обрачунава накнада за испоруку добара, односно пружање услуга у комерцијалним трансакцијама;

6) привремена или окончана ситуација је документ којим се обрачунава накнада за извршене грађевинске и инвестиционе радове и у смислу овог закона представља одговарајући захтев за исплату;

6а) електронска фактура, у смислу овог закона, је фактура, привремена и окончана ситуација, или други одговарајући захтев за исплату, састављена као електронски запис, која треба да садржи потпис или другу идентификациону

ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање те фактуре, односно електронски потпис у складу са законом;

7) неизмирена новчана обавеза у року је новчана обавеза јавног сектора, односно привредног субјекта која није исплаћена повериоцу у уговореном или законом предвиђеном року уколико уговором рок није предвиђен, односно уколико уговор није у писаној форми;

8) камата за неизмирену новчану обавезу у року подразумева камату на новчану обавезу која није исплаћена у уговореном или законом предвиђеном року у висини утврђеној законом којим се уређује затезна камата;

9) Централни регистар фактура је систем (база података) који успоставља и води Министарство финансија - Управа за трезор, у којем се региструју фактуре и други захтеви за исплату, издати од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници;

10) систем електронских фактура је систем (база података) који успоставља и води Министарство финансија, у којем се региструју електронске фактуре и преко којег се од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, достављају дужницима електронске фактуре;

11) у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија - Управа за трезор, евидентирају се електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године Од 1. ЈАНУАРА 2022. ГОДИНЕ, на основу података добијених из система електронских фактура.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ИЗМИРЕЊУ НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

Важећим Законом о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, број 119/12, 68/15, 113/17 и 91/19 - у даљем тексту: Закон), и то у члану 2. тачка 11), прописано је да се у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија - Управа за трезор, евидентирају електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко- технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, на основу података добијених из система електронских фактура.

Предлогом закона о електронском фактурисању, који се такође налази у процедури за доношење, и то у члану 24. став 2. прописана је обавеза субјекта јавног сектора да прими и чува електронску фактуру издату у складу са овим законом, као и обавеза издавања електронске фактуре другом субјекту јавног сектора, почев од 1. јануара 2022. године.

Имајући у виду различит датум почетка обавезе евидентирања напред наведених електронских фактура у Закону као и датум почетка обавезе њиховог пријема, чувања и издавања у Предлогу закона о електронском фактурисању, потребно је у циљу усаглашавања са Предлогом закона о електронском фактурисању, извршити измене Закона на начин предложен у тексту Предлога закона.

Имајући у виду да се Предлогом закона одређује нови датум, и то 1. јануар 2022. године, уместо досадашњег 1. јула 2021. године почев од којег настаје обавеза евидентирања, у централном регистру фактура, електронских фактура издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакција између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, на основу података добијених из система електронских фактура, наведена измена неће битније утицати на наведен субјекте.

Примена овог закона неће створити додатне трошкове грађанима и привреди нити се њиме подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту, нити је потребно спроводити посебне мере у току примене закона.

У току израде Предлога закона о измени Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама нису вршене консултације са заинтересованим странама и циљним групама, имајући у виду следеће:

Предмет уређења не представља материју која се уређује системским законом, а такође предложеном изменом Закона битно се не мењају решења из постојећег закона, већ се врши усклађивање са наведеним Предлогом закона о електронском фактурисању.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа –
ВЛАДА

Обрађивач - МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА
НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08 - у даљем тексту: Споразум):

НЕ УСКЛАЂУЈЕ СЕ

- а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

НЕ УСКЛАЂУЈЕ СЕ

- а) Навођење одредаба примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

НЕ ПОСТОЈЕ ПРОПИСИ СА КОЈИМА ЈЕ ПОТРЕБНО ОБЕЗБЕДИТИ УСКЛАЂЕНОСТ.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

ГОРЕ НАВЕДЕНИ ИЗВОРИ ПРАВА НИСУ ЗВАНИЧНО ПРЕВЕДЕНИ НА СРПСКИ ЈЕЗИК.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА НИЈЕ БИО ПРЕДМЕТ КОНСУЛТАЦИЈА СА ЕВРОПСКОМ КОМИСИЈОМ.